

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-36/19-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Gordane Marušić Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, kojeg zastupa [REDACTED] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Lasinja, Lasinjska cesta 19, Lasinja, koju zastupa opunomoćenica odvjetnica [REDACTED] [REDACTED] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/71, urbroj: 376-10-18-12 od 21. prosinca 2018.

II Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d. Zagreb, Radnička cesta 21, da zainteresiranoj osobi Općini Lasinja naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od primitka ove presude.

III Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je točkom I izreke, utvrđeno da je tužitelj (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Lasinja prema evidenciji Općinskog suda u Karlovcu, Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI JLS Lasinja, br. 1104/2018 od 12. veljače 2018. (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja. Točkom II izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Karlovac ili podredno Područnog ureda za

katastar Karlovac, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14. i 95/17. dalje: Pravilnik). Točkom IV izreke utvrđuje se da Općina Lasinja ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz točke III ovog rješenja od 28. studenog 2018., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I u korist Općine Lasinja ukoliko je ista nastupila nakon 28. studenog 2018. prema evidenciji Zemljišno knjižnog odjela Karlovac dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji. Točkom V izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Lasinja. Točkom VI izreke obvezuje se HT u roku od 15 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Lasinja naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII izreke obvezuje se Općina Lasinja omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I ovog rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je tuženik pogrešno zaključio kako Ugovori o služnosti sklopljeni između Općine i tužitelja više ne proizvode pravne učinke odnosno osporava da je ugovor o služnosti prestao otkazom kojeg je tužitelj zaprimio 28. studenog 2018. godine. Ističe da su se Ugovorima o služnosti preuzete obveze uredno izvršavale preko 10 godina (uzimajući u obzir da su Ugovori o služnosti sklopljeni 2007.), a onda je jednostranom voljom tužitelja Ugovor otkazan. Obrazlaže svrhu i pravnu prirodu ugovora o služnosti te iznosi mišljenje da se ovaj ugovor ne može otkazati, a da sama svrha uspostavljenog odnosa ne dopušta jednostrani otkaz ugovora o služnosti, na što nema utjecaja okolnost što služnost nije upisana u zemljišne knjige. U svrhu opravdanja navedenih stajališta prilaže mišljenje dr. sc. Hana Ernsta i presudu Županijskog suda u Zagrebu broj: Gž-4702/2018. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi rješenje tuženika.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu, kojim detaljno obrazlaže prestanak Ugovora o služnosti ujedno navodi da je osporavanim rješenjem konstatirano da su Ugovori o služnosti otkazani temeljem izjave o otkazu zainteresirane osobe te da su isti prestali važiti 28. studenog 2018. Stoga je određeno da pravo na naknadu za pravo puta teče od podnošenja zahtjeva pri čemu nije osporavanim rješenjem ulazio u ugovorne odnose među strankama jer isto nije predmet upravnog postupanja tuženika niti je tuženik osporavanim rješenjem uopće odlučivao o vremenskom razdoblju kada je ugovor bio na snazi. Tuženik je odlučivao u trenutku kada odnos između tužitelja i zainteresirane osobe nisu ugovorno uređeni i za vremensko razdoblje od dana podnošenja zahtjeva, a ugovorno razdoblje se ne poklapa sa razdobljem koje je obuhvaćeno osporenim rješenjem. Slijedom iznijetog smatra da je osporeno rješenje zakonito i predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

Odgovor na tužbu dostavila je i zainteresirana osoba Općina Lasinja koja u cijelosti osporava osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva te navodeći razloge, pozivajući se na presude Visokog upravnog suda smatra da je osporeno rješenje u cijelosti zakonito. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i traži trošak za sastav odgovora na tužbu sačinjen po odvjetniku.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred Agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku

komunikacijsku infrastrukturu koja je izrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona, te utvrđivanje „količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta“.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. istog Zakona operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području RH, što obuhvaća i nekretnine u vlasništvu RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s tim Zakonom i posebnim propisima.

U konkretnom slučaju tuženik je početak obveze tužitelja na plaćanje naknade za pravo puta odredio od 28. studenog 2018. Nije sporno da su tužitelj i zainteresirana osoba imale sklopljene Ugovore o osnivanju prava služnosti javnih površina. Temeljem ovih ugovora, kako proizlazi iz spisa predmeta, tužitelj je zainteresiranoj osobi plaćao naknadu za korištenje javnih površina na kojima je imao položenu EKI. Zainteresirana osoba Ugovor o služnosti raskinula je izjavom od 27. studenog 2018., a ovu izjavu tužitelj je zaprimio 28. studenog 2018. Stoga navodi tužitelja prema kojima sklopljeni Ugovori o pravu služnosti između tužitelja i Općine Lasinja i dalje egzistiraju nisu osnovani. Naime, za raskid ugovora dovoljna je jednostrana izjava stranke, a eventualni spor među ugovornim stranama nadležan je rješavati sud opće nadležnosti.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u točki I izreke presude i odbijen je tužbeni zahtjev.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42. i Tbr. 50 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", 142/12., 102/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 30. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost opravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić